

שותף שטרך לתקן לעצמו ולכולם אם מגיע לו שכר

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2783.

דין ודברים שנטען מאברך שהוא "ועד הבית" וגם גר בקומת קרקע, ולכן כשהיתה סתימה בביוב המשותף, תכנן לקרוא לאינסטולאטור על חשבון קופת הועד, אבל הזדרז וניסה לפתוח הסתימה מיד בכוחות עצמו מחשש שיעלה הביוב בתוך דירתו. ואחר מאמץ הצליח בלי לקרוא לאינסטולאטור, וכעת שואל אם מגיע לו משהו מקופת הועד, היות וזה היה לתועלת כל השכנים וזו עבודה שמגיע עליה כסף.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: דתלוי מה חשב כשעשה, אם עשה לתועלת עצמו, ורק באופן דממילא נהנו כל השותפים, היות ואי"ז בהשקעה כספית רק בטורח הגוף, שותף שטורח לא מגיע לו שכר. ורק אם ירד מלכתחילה על דעת כולם, ולא ע"ד עצמו, ומלכתחילה לא רצה לעשות בחינם, רק ע"ד שכר, אז מגיע לו. כמבואר בסימן רסד, ומ"ש הנתיבות בסימן קעו בביאורים סקל"ז ובחידושים סקמ"ח דנוטל שכרו, אולי רק אם ירד ע"ד כן מתחילה. ועכ"פ שם נעשה אחד חולה אחרי שנשתתפו וידוע שאינו יכול לטרוח ורק השני טורח בהכל, או בנאנס מחוץ לעיר. אבל בשותפין שכולם כאן ונוהגים כמנהגן, רק אחד טורח יותר בתורו או כפי מה שמסכמים, אינו יכול לדרוש אח"כ שכר מכולם. וכ"ש בנידו"ד שבשביל חלק עצמו היה חייב להשקיע אותו טורח ג"כ. וילע"ע.